

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o izbach aptekarskich¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108, z 2004 r. Nr 92, poz. 885 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1a otrzymuje brzmienie:

„Art. 1a. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) państwo członkowskie Unii Europejskiej – inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederację Szwajcarską;
- 2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej – obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i

członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170) oraz obywateli polskich, którzy nabyli kwalifikacje w państwie członkowskim Unii Europejskiej;

- 3) cudzoziemiec – obywatela państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 4) tytuł magistra farmacji – tytuł magistra uzyskany na kierunku farmacja oraz tytuł magistra farmacji.”;

2) art. 2a-2c otrzymują brzmienie:

„Art. 2a. 1. Wykonywanie zawodu farmaceuty ma na celu ochronę zdrowia publicznego i obejmuje wykonywanie usług farmaceutycznych polegających w szczególności na:

- 1) sporządzaniu i wytwarzaniu produktów leczniczych;
- 2) ocenie jakości leków recepturowych, leków aptecznych i leków gotowych;
- 3) wydawaniu produktów leczniczych i wyrobów medycznych będących przedmiotem obrotu w aptekach, działach farmacji szpitalnej i hurtowniach farmaceutycznych;

- 4) sporządzaniu leków recepturowych i aptecznych w aptekach;
- 5) sprawowaniu nadzoru nad wytwarzaniem, obrotem, przechowywaniem, wykorzystaniem i utylizacją produktów leczniczych i wyrobów medycznych, w tym rezerwami państwowymi;
- 6) udzielaniu informacji i porad dotyczących działania i stosowania produktów leczniczych i wyrobów medycznych będących przedmiotem obrotu w aptekach i hurtowniach farmaceutycznych;
- 7) sprawowaniu opieki farmaceutycznej polegającej na dokumentowanym procesie, w którym farmaceuta współpracując z pacjentem i lekarzem, a w razie potrzeby z przedstawicielami innych zawodów medycznych, czuwa nad prawidłowym przebiegiem farmakoterapii w celu uzyskania określonych jej efektów poprawiających jakość życia pacjenta;
- 8) kierowaniu apteką, punktem aptecznym, działem farmacji szpitalnej lub hurtownią farmaceutyczną;
- 9) współuczestniczeniu w sprawowaniu nadzoru nad gospodarką produktami leczniczymi, w szczególności w zakładach opieki zdrowotnej;
- 10) współudziale w badaniach klinicznych prowadzonych w szpitalu;

- 11) współdziałanie w badaniach nad lekiem i monitorowaniu niepożądanych działań produktów leczniczych i przekazywaniu tych informacji właściwym organom;
 - 12) przygotowywaniu roztworów do hemodializy i dializy otrzewnowej.
2. Wykonywanie zawodu farmaceuty obejmuje także prowadzenie: działalności dydaktycznej w uczelniach medycznych, badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie farmacji.
 3. Tytuł zawodowy „farmaceuta” podlega ochronie prawnej.
 4. Farmaceuta wykonujący zawód w aptece lub hurtowni farmaceutycznej jest aptekarzem.

Art. 2b. 1. Kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu farmaceuty posiada osoba, która:

- 1) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej pięcioletnie studia na kierunku farmacja w szkole wyższej, obejmujące co najmniej sześciomiesięczną praktykę zawodową w aptece, i uzyskała tytuł magistra farmacji albo
- 2) ukończyła w Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 maja 2004 r. czteroletnie lub pięcioletnie studia na kierunku farmacja w szkole wyższej i uzyskała tytuł magistra farmacji, albo
- 3) posiada dyplom wydany przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej potwierdzający ukończenie co najmniej

pięcioletnich studiów na kierunku farmacja w szkole wyższej, obejmujących co najmniej sześciomiesięczną praktykę zawodową w aptece, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z odrębnymi przepisami, za równoważny z dyplomem i tytułem magistra farmacji uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, albo

4) posiada kwalifikacje uzyskane w państwie członkowskim Unii Europejskiej potwierdzające ukończenie kształcenia spełniającego wymagania określone w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz potwierdzone dokumentami, o których mowa w ust. 2 albo 3, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważne z dyplomem i tytułem magistra farmacji uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu farmaceuty przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, uwzględniając w szczególności nazwy dyplomów, świadectw i innych dokumentów oraz oznaczenie podmiotów wydających te dokumenty.

3. Za równoważne z dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty, o którym mowa w ust. 2, uważa się dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty wydane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli kształcenie zostało rozpoczęte przed dniem:
- 1) 1 października 1987 r. w Królestwie Belgii, Królestwie Danii, Republice Federalnej Niemiec, Republice Greckiej, Królestwie Hiszpanii, Republice Francuskiej, Republice Irlandii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republice Portugalii lub w Królestwie Niderlandów,
 - 2) 11 marca 1990 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Litewskiej,
 - 3) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje farmaceuty uprawnia do wykonywania zawodu farmaceuty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje wydany przez odpowiednie władze lub organizacje Republiki Federalnej Niemiec,
 - 4) 25 czerwca 1991 r. w byłej Jugosławii, w przypadku Republiki Słowenii,

- 5) 20 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Estońskiej,
- 6) 21 sierpnia 1991 r. w byłym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przypadku Republiki Łotewskiej,
- 7) 1 stycznia 1993 r. w byłej Czechosłowacji, w przypadku Republiki Czeskiej lub Republiki Słowackiej,
- 8) 1 listopada 1993 r. w Republice Włoskiej,
- 9) 1 stycznia 1994 r. w Republice Austrii, Republice Finlandii, Królestwie Szwecji, Królestwie Norwegii lub w Republice Islandii,
- 10) 1 maja 1995 r. w Księżstwie Liechtensteinu,
- 11) 1 czerwca 2002 r. w Konfederacji Szwajcarskiej,
- 12) 1 maja 2004 r. w Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, Republice Słowenii, Republice Litewskiej, Republice Łotewskiej, Republice Estońskiej, Republice Węgierskiej, Republice Malty lub Republice Cypryjskiej,
- 13) 1 stycznia 2007 r. w Republice Bułgarii lub Rumunii

– oraz do dyplomu, świadectwa lub innego dokumentu dołączone zostało zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że osoba posługująca się tymi

dokumentami wykonywała w tym państwie członkowskim Unii Europejskiej zawód farmaceuty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia.

4. W przypadku farmaceuty będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty nie odpowiadają dokumentom, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, kwalifikacje są uznawane po przedstawieniu zaświadczenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stwierdzającego, że kwalifikacje zostały uzyskane po odbyciu kształcenia zgodnego z przepisami prawa Unii Europejskiej²⁾.
5. W przypadku farmaceuty będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej:
 - 1) który nie spełnia warunku dotyczącego wykonywania zawodu farmaceuty przez okres co najmniej trzech kolejnych lat w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, lub
 - 2) posiadającego dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty uzyskany w państwach innych niż

państwo członkowskie Unii Europejskiej oraz zaświadczenie, że posiada trzyletnie doświadczenie zawodowe w zawodzie farmaceuty, uzyskane na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które uznało to potwierdzenie kwalifikacji zawodowych farmaceuty zgodnie z wewnętrznymi przepisami tego państwa oraz potwierdziło uzyskane doświadczenie zawodowe

– stosuje się przepisy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

6. Uznanie kwalifikacji zawodowych farmaceuty uzyskanych w państwach innych niż państwo członkowskie Unii Europejskiej następuje, jeżeli zostały spełnione minimalne wymagania w zakresie kształcenia określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, a Rzeczpospolita Polska jest pierwszym państwem Unii Europejskiej potwierdzającym te kwalifikacje, na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 2c. 1. Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 2b ust. 1 pkt 1, jest odbywana w aptece, która uzyskała pozytywne opinie:

- 1) wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego,
- 2) okręgowej rady aptekarskiej właściwej ze względu na siedzibę apteki

– wydane na wniosek dziekana wydziału uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, na

której prowadzone są studia na kierunku farmacja, zwanego dalej „dziekanem”.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia spełnianie podstawowych warunków do prowadzenia apteki pod kątem prowadzonego procesu dydaktycznego. Opinia, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy oceny osób nadzorujących odbywanie praktyki zawodowej w aptece pod kątem prowadzonego procesu dydaktycznego.
3. Praktyka zawodowa jest odbywana na podstawie skierowania dziekana w ramach ustalonego przez niego harmonogramu i czasu jej odbywania w wymiarze maksymalnym 40 godzin tygodniowo, zgodnie z programem praktyki zawodowej.
4. Osoba odbywająca praktykę zawodową wykonuje czynności fachowe wynikające z programu praktyki zawodowej pod bezpośrednim nadzorem opiekuna. Opiekunem może być kierownik apteki lub wyznaczony przez niego farmaceuta. Opiekun musi posiadać co najmniej 5-letni staż pracy w aptece lub specjalizację z farmacji aptecznej lub szpitalnej.
5. Osoba odbywająca praktykę zawodową prowadzi dziennik praktyki zawodowej.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program praktyki zawodowej w aptece oraz sposób jej odbywania, dokumentowania i zaliczania, w tym wzór dziennika praktyki zawodowej, uwzględniając w szcze-

gólności konieczność zapewnienia wiedzy i umiejętności niezbędnych do samodzielnego wykonywania zawodu farmaceuty w aptece.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty w odniesieniu do obywatela polskiego oraz cudzoziemca przyznaje okręgowa rada aptekarska właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu farmaceuty, a w odniesieniu do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Naczelna Rada Aptekarska, w przypadku gdy:

- 1) posiada kwalifikacje określone w art. 2b;
- 2) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu farmaceuty potwierdzony orzeczeniem lekarskim;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) wykazuje nienaganną postawę etyczną i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu farmaceuty, w szczególności nie był karany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu lub zdrowiu;
- 5) posiada znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu farmaceuty, w przypadku obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz cudzoziemca;

- 6) posiada pełnię praw publicznych.
2. W przypadku cudzoziemca warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się za spełniony, gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona egzaminem zorganizowanym i przeprowadzonym przez Naczelną Radę Aptekarską.
3. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 2, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Naczelnej Izby Aptekarskiej.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie niezbędny do wykonywania zawodu farmaceuty przez cudzoziemców,
 - 2) sposób przeprowadzania i potwierdzania zdania egzaminu, o którym mowa w ust. 2, w tym wzór zaświadczenia o zdaniu egzaminu ze znajomości języka polskiego,
 - 3) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3

– uwzględniając w szczególności zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 2a oraz koszty przeprowadzenia egzaminu.”;
- 4) art. 4b-4g otrzymują brzmienie:
 - „Art. 4b. 1. Prawo wykonywania zawodu farmaceuty w odniesieniu do cudzoziemca posiadającego dyplom, świadectwo lub inny dokument,

o którym mowa w art. 2b ust. 1 pkt 3, przyznaje się pod warunkiem, że dany dokument został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy art. 4c-4f stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli cudzoziemiec spełniający warunki, o których mowa w art. 4 oraz w ust. 1, nie wykonywał zawodu farmaceuty przez okres dłuższy niż 5 lat w okresie ostatnich 6 lat, ma obowiązek odbyć przeszkolenie uzupełniające, o którym mowa w art. 17.

Art. 4c. 1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu farmaceuty, obywatel polski przedstawia:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2b;
 - 2) orzeczenie lekarskie stwierdzające posiadanie stanu zdrowia pozwalającego na wykonywanie zawodu farmaceuty;
 - 3) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
 - 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo umyślne przeciwko życiu lub zdrowiu;
 - 5) oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych.
2. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu farmaceuty, obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia:

- 1) wniosek o uznanie kwalifikacji i uzyskanie prawa wykonywania zawodu farmaceuty obejmujący: imiona i nazwisko farmaceuty, nazwisko rodowe, obywatelstwo, adres do korespondencji, datę i miejsce urodzenia, posiadane przez niego kwalifikacje oraz informacje odnoszące się do wykonywania zawodu farmaceuty;
 - 2) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2b;
 - 3) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych;
 - 4) oświadczenie o znajomości języka polskiego w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu farmaceuty.
3. W stosunku do osoby będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej za wystarczające w zakresie:
- 1) spełniania wymagań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia, wymagane do wykonywania zawodu farmaceuty w państwie członkowskim Unii Europejskiej, którego farmaceuta jest obywatelem lub z którego przybywa; jeżeli w państwie tym dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie odpowiadające dokumentom wydawanym w Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) spełniania wymagań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, uznaje się dokumenty wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego farmaceuta jest obywatelem, lub państwa, z którego przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej do wykonywania zawodu farmaceuty zostały spełnione, a w szczególności, że nie zostało zawieszono lub odebrane prawo wykonywania zawodu farmaceuty oraz, że osoba ta nie była karana za przestępstwo umyślne przeciwko życiu lub zdrowiu; jeżeli w państwie, którego jest obywatelem lub z którego przybywa farmaceuta, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, za wystarczające uznaje się złożenie oświadczenia przed Prezesem Naczelnej Rady Aptekarskiej.
4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty, wydanych przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub dokumentów, o których mowa w art. 2b ust. 1 pkt 4, ust. 4 i 6, lub w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących spełnienia wymagań w zakresie kształcenia, określonych w przepisach Unii Europejskiej,

Naczelna Rada Aptekarska składa wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o potwierdzenie ich autentyczności lub potwierdzenie spełnienia wymagań w zakresie kształcenia.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są ważne trzy miesiące od dnia ich wystawienia.
6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, uwzględniając w szczególności dane, które mają być w nim zawarte, oraz konieczność dołączenia wymaganych dokumentów.

Art. 4d. 1. Farmaceuta, w stosunku do którego podjęta została uchwała przez Naczelną Radę Aptekarską albo okręgową radę aptekarską o przyznaniu prawa wykonywania zawodu farmaceuty, składa ślubowanie.

2. Ślubowanie składane przez farmaceutę w brzmieniu: „Ślubuję uroczyście w swej pracy farmaceuty sumiennie, gorliwie i z należytą starannością wykonywać swoje obowiązki, mając zawsze na uwadze dobro chorego, wymogi etyki zawodowej i obowiązujące prawo, a także zachować tajemnicę zawodową, zaś w postępowaniu swoim kierować się zasadami godności, uczciwości i słuszności” odbiera prezes właściwej okręgowej rady aptekarskiej albo Prezes Naczelnej Rady Aptekarskiej.
3. Jeżeli określona w ust. 2 formuła ślubowania nie może być wykorzystana przez obywatela

państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Naczelnej Rady Aptekarskiej umożliwi skorzystanie z odpowiedniej, równoważnej formuły.

4. O terminie ślubowania okręgowa izba aptekarska, właściwa ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania zawodu farmaceuty, a w przypadku obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Naczelna Izba Aptekarska, informuje farmaceutę. Ślubowanie powinno odbyć się bez zbędnej zwłoki.

Art. 4e. 1. Okręgowa rada aptekarska, a w przypadku obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej – Naczelna Rada Aptekarska, niezwłocznie po złożeniu ślubowania, o którym mowa w art. 4d, wydaje farmaceutcie dokument „Prawo wykonywania zawodu farmaceuty”.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, zawiera niezbędne dane osobowe dotyczące farmaceuty, w szczególności: imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia, posiadane przez niego kwalifikacje, numer prawa wykonywania zawodu oraz adnotacje odnoszące się do wykonywania zawodu i wpisu do rejestru farmaceutów.
3. Farmaceuta jest obowiązany informować samorząd aptekarski o zmianie danych osobowych dotyczących farmaceuty, w szczególności: imienia (imion), nazwiska, posiadanych przez niego kwalifikacji, numeru prawa wykonywania zawodu, adresu do korespondencji, obywatelstwa oraz informacji odno-

szących się do wykonywania zawodu farmaceuty i wpisu do rejestru farmaceutów, w terminie 30 dni od dnia zmiany danych osobowych.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu „Prawo wykonywania zawodu farmaceuty”, obejmujący dane, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności funkcjonalność i przejrzystość dokumentu oraz zabezpieczenie przed podrobieniem lub przerobieniem dokumentu.

Art. 4f. 1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu farmaceuty albo odmowa przyznania tego prawa jest dokonywana w formie uchwały przez Naczelną Radę Aptekarską albo okręgową radę aptekarską niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia złożenia wszystkich wymaganych dokumentów, o których mowa w art. 4c.

2. Naczelna Rada Aptekarska, nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4c ust. 2 pkt 1, przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdza otrzymanie wniosku oraz informuje wnioskodawcę o ewentualnych brakach, wzywając go do ich uzupełnienia.
3. Jeżeli Naczelna Rada Aptekarska albo okręgową radę aptekarską posiadają informacje dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub nałożonych sankcji karnych lub innych okoliczności, które mogą wpływać na wykonywanie

zawodu farmaceuty, informują o tym zdarzeniu właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którego farmaceuta jest obywatelem lub z którego przybywa.

4. Naczelna Rada Aptekarska albo okręgowe rady aptekarskie mają obowiązek:

- 1) dokonania weryfikacji informacji, o których mowa w ust. 3, o które wnoszą właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) informowania o wynikach weryfikacji, o której mowa w pkt 1, właściwych organów państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

5. Naczelna Rada Aptekarska oraz okręgowe rady aptekarskie zapewniają poufność wymienianych informacji oraz stosują przepisy dotyczące ochrony danych osobowych.

Art. 4g. Naczelna Rada Aptekarska na wniosek osoby, o której mowa w art. 2b ust. 1, wydaje:

- 1) zaświadczenie stwierdzające, że farmaceuta posiada kwalifikacje zgodne z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz, że posiadany dyplom ukończenia studiów wyższych odpowiada dokumentom poświadczającym posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej;
- 2) zaświadczenie o przebiegu pracy zawodowej;
- 3) inne zaświadczenia wymagane przez właściwe organy państw członkowskich Unii Europej-

skiej, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej.”;

5) po art. 4g dodaje się art. 4h w brzmieniu:

„Art. 4h. 1. Osoba, która posiada prawo wykonywania zawodu farmaceuty ma prawo posługiwać się tytułem „farmaceuta”.

2. Farmaceuta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie, uzyskanym w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub jego skrótem w języku tego państwa.

3. Naczelna Rada Aptekarska może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie był opatrzone informacją dotyczącą nazwy i siedziby instytucji albo komisji egzaminacyjnej, która ten tytuł przyznała.

4. Jeżeli tytuł, o którym mowa w ust. 1, określający wykształcenie lub jego skrót może być mylony z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego uzyskania wymagane jest dodatkowe szkolenie lub wykształcenie, którego farmaceuta nie posiada, może on posługiwać się tytułem używanym w państwie członkowskim Unii Europejskiej, którego jest obywatelem lub z którego przybywa albo w którym uzyskał tytuł, w języku

tego państwa, w formie określonej przez Naczelną Radę Aptekarską.”;

6) po art. 6 dodaje się art. 6a-6c w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Przy uznaniu wykonywania czynności zawodowych farmaceuty za tymczasowe i okazjonalne bierze się pod uwagę ich długość trwania, częstotliwość, regularność i ciągłość.

2. Farmaceuta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej przenoszący się po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania czynności zawodowych farmaceuty jest obowiązany poinformować o tym właściwą ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania czynności okręgową izbę aptekarską w pisemnym oświadczeniu.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje informacje o rodzaju czynności zawodowych, jakie farmaceuta zamierza wykonywać oraz o miejscu i przybliżonym terminie ich rozpoczęcia.

4. W każdym kolejnym roku kalendarzowym farmaceuta wykonujący tymczasowo i okazjonalnie czynności zawodowe farmaceuty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany składać oświadczenie zawierające informacje, o których mowa w ust. 3.

5. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy farmaceuta przenosi się po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania czynności zawodowych farmaceuty dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający obywatelstwo farmaceuty;
 - 2) zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, że farmaceuta wykonuje czynności zawodowe farmaceuty w tym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz, że nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania tych czynności;
 - 3) dokumenty potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu farmaceuty.
6. W przypadku istotnej zmiany okoliczności potwierdzonych dokumentami, farmaceuta jest obowiązany przekazać niezwłocznie właściwej okręgowej izbie aptekarskiej aktualne dokumenty, o których mowa w ust. 5.
7. Farmaceuta, będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przenoszący się po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania czynności zawodowych farmaceuty, jest zwolniony z obowiązku rejestracji w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych z tymczasowym i okazjonalnym wykonywaniem czynności zawodowych farmaceuty. W takim przypadku farmaceuta informuje o tymczasowym i okazjonalnym

wykonywaniu tych czynności na piśmie właściwy ze względu na miejsce ich wykonywania oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przed rozpoczęciem wykonywania czynności zawodowych albo, w nagłych wypadkach, po ich wykonaniu.

- Art. 6b. 1. Farmaceuta, o którym mowa w art. 6a ust. 7, podlega obowiązkowemu wpisowi do rejestru farmaceutów prowadzonego przez okręgową izbę aptekarską, właściwą ze względu na miejsce zamierzonego wykonywania czynności zawodowych farmaceuty, zwanego dalej „rejestrem uproszczonym”, na czas ich wykonywania.
2. Okręgowa izba aptekarska może zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym farmaceuta posiada prawo do wykonywania zawodu, o przedstawienie informacji potwierdzających, że farmaceuta prowadzi działalność zgodnie z prawem, wykonuje zawód w sposób należyty, jak również, że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu.
 3. Okręgowa izba aptekarska, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wymienia informacje pomocne przy rozpatrywaniu skarg składanych przez usługobiorców na farmaceutów tymczasowo i okazjonalnie wykonujących zawód. Usługobiorca, który złożył skargę, jest informowany o sposobie rozpatrzenia skargi.

Art. 6c. Farmaceuta wykonujący tymczasowo i okazjonalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności zawodowe farmaceuty podlega przepisom prawnym dotyczącym wykonywania zawodu farmaceuty i zasadom deontologii zawodowej oraz podlega odpowiedzialności zawodowej przed sądami aptekarskimi za postępowanie sprzeczne z tymi przepisami lub zasadami.”;

7) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Okręgowa izba aptekarska prowadzi rejestr uproszczony obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących na terenie tej izby tymczasowo i okazjonalnie czynności zawodowe farmaceuty.

2. Rejestr uproszczony zawiera następujące dane:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) obywatelstwo (obywatelstwa);
- 3) miejsce i datę urodzenia;
- 4) nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 5) adres miejsca zamieszkania w państwie, w którym na stałe wykonuje zawód farmaceuty;
- 6) adres pobytu farmaceuty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) cechy identyfikacyjne zaświadczenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzającego wykonywanie czynności zawodowych

farmaceuty w tym państwie oraz spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej do wykonywania zawodu farmaceuty;

8) cechy identyfikacyjne zaświadczenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty;

9) czas, o ile jest to możliwe, miejsce i charakter zamierzonego tymczasowego i okazjonalnego wykonywania czynności zawodowych farmaceuty.

3. Wpis do rejestru uproszczonego jest bezpłatny i nie może powodować opóźnień i utrudnień w tymczasowym i okazjonalnym wykonywaniu czynności zawodowych farmaceuty.

4. Do prowadzenia rejestru uproszczonego stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 8 ust. 5.”;

8) w art. 15 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Obywatel innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zawód farmaceuty, jest wpisany do rejestru farmaceutów oraz na listę członków wskazanej przez siebie okręgowej izby aptekarskiej, na podstawie przekazanej przez Naczelną Radę Aptekarską uchwały o przyznaniu prawa wykonywania zawodu farmaceuty oraz dokumentów, o których mowa w art. 4c ust. 2, niezwłocznie, nie

później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.”;

9) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od uchwał okręgowych rad aptekarskich w sprawach, o których mowa w art. 4, art. 18 ust. 3 i art. 18a, przysługuje odwołanie do Naczelnej Rady Aptekarskiej, która podejmuje w tej sprawie uchwałę.”.

Art. 2. 1. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów dokumenty potwierdzające prawo wykonywania zawodu farmaceuty zachowują ważność.

2. Sprawy dotyczące przyznania prawa wykonywania zawodu farmaceuty, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się z zastosowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 3. Osoby, które spełniają wymagania, o których mowa w art. 2b ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonywały zawód farmaceuty nie posiadając dokumentu „Prawo wykonywania zawodu farmaceuty”, mogą posługiwać się tytułem „farmaceuta” i wykonywać ten zawód bez konieczności posiadania wpisu do rejestru farmaceutów, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 4. Minister właściwy do spraw zdrowia wyda obwieszczenie, o którym mowa w art. 2b ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Akty wykonawcze wydane na podstawie art. 4d ust. 2 i art. 4f ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 4 i art. 4e ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, z późn. zm.).

²⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, z późn. zm.).